خبرخوان

کمبودی در ذخایر کالاهای استراتژیک وجود ندارد

سرپرست وزارت صنعت، معدن و تجارت با اشاره به فراوانی کالاها در کشور، گفت: هیچ کسری در حوزه ذخایر کالاهای استراتژیک وجود ندارد. جعفر سرقینی، دیروز در حاشیه جلسه هیأت دولت در جمع خبرنگاران افزود: وزارت صنعت، معدن و تجارت در عین حال در تلاش است تا روی قیمت کالاها تمرکز کرده و تا آنجایی که ممکن است به مردم کمک کند. وی گفت: یکی از برنامه‌های مهم این وزارتخانه تأمین ماسک است تا به وفور و قیمت مناسب در اختیار مردم قرار بگیرد. سرقینی در ادامه با اشاره به مشکلات پیش آمده در بازار فولاد در هفته‌های اخیر، تأکید کرد: اینکه فولاد ایران بخواهد به صنایع خارج از کشور رونق ببخشد هنر نیست، بلکه باید ابتدا به صنایع داخلی رونق بخشیده و سپس مازاد آن صادر شود.

به گفته وی، با تصمیمات جدید که در حوزه فولاد اتخاذ شده و با بخشنامه جدید ابلاغ شده، جلوی صادرات آن دسته از تولیدکنندگانی که تولیدات خود را در بورس عرضه نکرده و صادرات را به تأمین داخل ترجیح دادند، گرفته خواهد شد. سرپرست وزارت صنعت ادامه داد: از تاریخ قید شده در این بخشنامه، هرگونه صادرات فولاد و محصولات فولادی اعم از شمش، بیلت، مقاطع فولادی و غیره، منوط به تأمین بازار داخل خواهد بود و به این ترتیب بزودی فولاد در داخل کشور فراوان شده و قیمت‌ها شکسته خواهد شد. وی اضافه‌کرد: واحدهای تولیدی مکلفند ۶۰ درصد تولیدات خود را در بورس عرضه کنند و ۴۰ درصد دیگر را مجازند تا در داخل عرضه کرده یا صادر کنند.سرقینی، توجه به شعار «جهش تولید» را در صدر برنامه‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت و مدیران آن عنوان کرد و ادامه داد: آمارها حاکی است که در چهار ماهه امسال با وجود شرایط سخت تحمیل شده بر کشور در بسیاری حوزه‌ها عقب نمانده و حتی رشد هم داشتیم./**ایرنا**

حذف عوارض صادرات تخم مرغ از اول شهریورماه

مدیرعامل اتحادیه سراسری مرغداران تخمگذار ایران از حذف عوارض صادرات تخم مرغ از ابتدای شهریورماه خبر داد.

«رضا ترکاشوند» با بیان اینکه تولیدکنندگان تخم مرغ از سال گذشته تاکنون متضرر هستند، افزود: امسال با افزایش هزینه‌های تولید از جمله نهاده‌های ذرت و کنجاله سویا با رشد مقطعی قیمت تخم مرغ در بازار روبه‌رو شدیم که همین امر موجب تصمیم‌گیری ممنوعیت صادرات شد. به گفته وی، با رشد نرخ تخم مرغ در بازار، دولت از ۱۴ تیرماه امسال برای صادرات تخم مرغ ممنوعیت ایجاد کرد. مدیرعامل اتحادیه مرغداران تخمگذار کشور با اشاره به اینکه تصمیم‌گیری برای ممنوعیت صادرات موجب ضرر مجدد تولیدکنندگان تخم مرغ شد، اظهار داشت: دولت از ابتدای مردادماه امسال برای صادرات این محصول عوارض چهار هزار تومانی در نظر گرفت. وی با بیان اینکه صادرات این محصول سال گذشته بیش از ۴۱ هزارتن بود، افزود: در سه ماه امسال بیش از ۱۲ هزارتن تخم مرغ به کشورهای هدف صادر شده است. ترکاشوند تصریح کرد: اکنون تولیدکنندگان تخم مرغ به دلیل افزایش هزینه‌های تولید از جمله نهاده‌ها در بازار با مشکلات پایین بودن قیمت مصوب این محصول، کمبود نقدینگی و بدهی بانکی روبه‌رو هستند. وی با اشاره به اینکه تولیدکنندگان بیش از ۵۰ درصد نهاده مورد نیاز خود را از بازار خریداری می‌کنند، گفت: اکنون هر کیلوگرم ذرت را با نرخ بین دو هزارو ۸۰۰ تومان تا سه هزارتومان و کنجاله سویا بین ۹ تا ۱۰ هزار تومان توسط تولیدکنندگان خریداری می‌شود. مدیرعامل اتحادیه مرغداران تخمگذار کشور افزود: این درحالی است که ستاد تنظیم بازار در ۳۰ خردادماه امسال قیمت هر کیلوگرم تخم مرغ را درب مرغداری‌ها بر حسب نرخ مصوب ذرت و کنجاله سویا ۹ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین کرده بود.

وی تصریح کرد: طبق مصوبه ستاد تنظیم بازار قیمت هر کیلوگرم کنجاله سویا در بنادر دو هزار و ۴۵۰ تومان، ذرت و جو یک هزار و ۳۵۰ تومان است که با احتساب هزینه حمل به استان‌ها باید هر کیلو کنجاله دو هزار و ۶۰۰ تومان و ذرت و جو یک هزار و ۵۰۰ تا یک هزارو ۶۰۰ تومان به دست تولیدکنندگان برسد. ترکاشوند از دولت خواست تا بخش عمده نهاده‌های مورد نیاز تولید را با قیمت‌های مصوب در اختیار تولیدکنندگان قرار دهد.

مکاتبه خاندوزی با وزیر اقتصاد

نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس با اشاره به اینکه، ماشین تولید مقررات در دستگاه‌های دولتی و عمومی به‌صورت روزانه مشغول کار است، از روند کند مقررات زدایی انتقاد کرد. احسان خاندوزی با اشاره به مکاتبه‌ای با وزیر اقتصاد نوشت، اولین دستورکارم به‌عنوان عضو ناظر بر هیأت مقررات زدایی: وقتی آن هیأت، سرگرم حذف ماهانه چند مقرره است، موتور تولید روزانه مقررات جدید، مشغول پیچیدن به پای اهل تولید است، مقرراتی که معلوم نیست حتی یک ماه هم ثابت بمانند: ورودی استخر، بیش از خروجی آن. یک راه، قاعده One in,One out است./**تسنیم**

مصوبه افزایش سقف سرمایه‌گذاری در صندوق‌های ETF ابلاغ شد

مصوبه مربوط به افزایش سقف سرمایه‌گذاری در صندوق‌های سرمایه‌گذاری قابل معامله در بورس (ETF) با امضای معاون اول رئیس جمهوری ابلاغ شد.در جلسه مورخ ۲۶ مرداد ۱۳۹۹ هیأت وزیران، پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی درخصوص افزایش سقف سرمایه‌گذاری در صندوق‌های سرمایه‌گذاری قابل معامله در بورس (ETF) به تصویب رسید.به موجب مصوبه مذکور، سقف سرمایه‌گذاری در صندوق‌های (ETF)، از ۲۰ میلیون ریال به ۵۰ میلیون ریال افزایش یافت./ **پاد**

«ایران» تأثیر کاهش قیمت نفت را بر روابط تجاری چین و امریکا بررسی می‌کند

نفت، چاله بزرگ بر سر راه توافق تجاری

عکس: شانا

گروه اقتصادی/ در طول تاریخ جهانی صنعت نفت، هیچ کشوری به اندازه امریکا از نفت برای پیشبرد مقاصد سیاسی خود استفاده نکرده است؛ از تحریم نفت کشورهایی مانند ایران و ونزوئلا گرفته تا اجبار خرید نفت در توافق تجاری با چین.

اما کووید۱۹ تمام مفروضات نفتی امریکا را برهم زده است. شیوع این ویروس با تأثیر بر تمام بخش‌های اقتصادی و در نهایت تقاضا برای نفت؛ اهداف امریکا را دورتر از برنامه‌های روی کاغذ این کشور کرده و یکی از این برنامه‌ها افزایش فروش نفت به چین در قالب توافق تجاری است.

■ قیمت‌های پایین نفت و فاز اول توافق

اما کرونا از چه طریق توافق تجاری چین و امریکا را تحت تأثیر قرارداده است؟ پاسخ آن را باید در کاهش قیمت نفت و مشروط کردن فاز اول توافق به افزایش ۵۲.۴ میلیارد دلاری خرید محصولات انرژی از امریکا در ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ (نسبت به سطح خرید این محصولات در ۲۰۱۷) جست‌وجو کرد. چین بزرگترین واردکننده نفت در جهان، به‌دنبال افزایش خرید نفت امریکا بر اساس فاز اول توافق تجاری خود با یکی از اقتصادهای برتر جهان است. اما کارشناسان معتقدند که چین نمی‌تواند تعهدات فاز اول توافق تجاری با امریکا را اجرایی کند. گزارش‌های متعددی در رسانه‌های جهان از جمله بلومبرگ، راشاتودی و پلتس می‌توان یافت که در بررسی‌های کارشناسی، تحلیلگران اقتصادی می‌گویند اگرچه چین خرید نفت از امریکا را افزایش داده اما کاهش قیمت‌ها کار را سخت کرده و امکان اینکه فاز اول حداقل در بخش انرژی اجرایی نشود، زیاد است.

■ چین چقدر از امریکا نفت می‌خرد؟

اداره کل گمرک چین در تازه‌ترین گزارش خود اعلام کرده که واردات نفت خام از امریکا در ماه آگوست (مرداد-شهریور) دوبرابر بیشتر از ژانویه سال ۲۰۱۸ (۱۴.۷۱میلیون بشکه) است.

در همین حال، طبق آژانس اطلاعاتی Kpler در ماه آگوست، امریکا در حال دستیابی به بیشترین صادرات نفت‌خام به چین در یک ماه اخیر است و انتظار می‌رود این مقدار از مرز ۳۰ میلیون بشکه عبور کند. داده‌های Kpler نشان داد که تا ماه سپتامبر حدود ۸۵ میلیون بشکه نفت خام امریکا به چین تحویل داده می‌شود.

نشریه پلتس، به نقل از منابع تجاری آگاه، گزارش داده که شرکت‌های نفتی دولت چین به خرید نفت‌خام امریکا برای بارگیری در ماه سپتامبر مشغولند و براساس گفته این منابع، انتظار می‌رود میزان خرید از آخرین هجوم و افزایش خریدها در ماه مه نیز فراتر رود.

چین که با سقوط قیمت‌های جهانی نفت خام، خرید انرژی را به شکل دیوانه‌واری افزایش داده بود، اکنون با هدف نزدیک شدن به شروط توافق تجاری با ایالات متحده خرید نفت از این کشور را چندین برابر کرده است. بلومبرگ نیز در گزارشی نوشته است که بر اساس اطلاعات به دست آمده، ماه آینده ۱۴ میلیون بشکه نفت یا ۷ سوپرتانکر کامل از امریکا به سمت چین بارگیری می‌شوند. این اطلاعات طبق تخمین شرکت Vortexa و براساس رزرو موقت تانکرها بیان شده و اگر تمام این محموله‌ها به سمت چین بروند، این رقم دو برابر حجم تعیین شده‌ای خواهد بود که برای ماه اوت در نظر گرفته شده بود.

■ خریدهایی که سیاسی است

محاسبات بلومبرگ براساس داده‌های گمرک نشان می‌دهد که چینی‌ها در نیمه اول سال جاری تنها ۲۳ درصد از واردات کل هدف سال ۲۰۲۰ تحت توافقنامه تجاری با امریکا را اجرا کرده‌اند.

سرنا هوانگ، تحلیلگر ارشد Vortexa می‌گوید: «افزایش خرید نفت خام از ایالات متحده احتمالاً سیاسی است. چرا که انبارهای بزرگ نفتی چین همچنان پر است و قیمت فعلی نفت خام ایالات متحده هم خیلی بهتر از دیگر رقبایش در خاورمیانه نیست.»

در همین حال، پالایشگاه نفت سنگین PetroChina و Sinopec بیش از ۴۰ درصد از سوپرتانکرهای خود را برای بارگیری ماه سپتامبر کرایه داده‌اند.

داده‌های گمرک نشان می‌دهد که چین به طور متوسط حدود ۵۶۸ هزار و ۵۰۰ تن یا ۴.۲ میلیون بشکه نفت امریکا را در ماه می و ژوئن خریداری کرده است. روابط میان دو کشورچندان خوب نیست و مذاکرات که ابتدا قرار بود اواخر هفته گذشته برگزار شود، به تأخیر افتاده است و زمان آن هم مشخص نیست. با این حال چینی‌ها در حال افزایش خرید نفت امریکا هستند تا خود را برای مذاکراتی قوی‌تر آماده کنند.

اگرچه تقاضا در چین تا اندازه‌ای احیا شده است اما تحلیلگران این خریدها را بر مبنای نیاز چشم بادامی‌ها نمی‌دانند. مشکلات اقتصادی در حاشیه سود پالایشگاه‌ها و عقب ماندن تقاضای فرآورده‌های کلیدی مانند سوخت جت و همچنین هفته‌ها انتظار در صف برای تخلیه محموله‌های نفت‌خام VLCC در بنادر چین و پر بودن مخازن ذخیره گواه این موضوع هستند.

> محاسبات بلومبرگ براساس داده‌های گمرک نشان می‌دهد که چینی‌ها در نیمه اول سال جاری تنها ۲۳ درصد از واردات کل هدف سال ۲۰۲۰ تحت توافقنامه تجاری با امریکا را اجرا کرده‌اند
>
> سرنا هوانگ، تحلیلگر ارشد Vortexa می‌گوید: «افزایش خرید نفت خام از ایالات متحده احتمالاً سیاسی است

■ قیمت‌ها کار چین را سخت‌تر کرد

از آنجایی که در فاز اول توافق تجاری پکن و واشنگتن رقم دلاری برای افزایش خرید انرژی در نظر گرفته شده و بحران همه‌گیری کرونا قیمت‌های نفت را پایین آورده است، چین راه پر پیچ و خم زیادی تا تحقق وعده خود به امریکا در پیش دارد.

روز گذشته در زمان تنظیم این گزارش قیمت هر بشکه نفت خام برنت ۴۴.۹۹ دلار در بشکه و هر بشکه نفت خام WTI که شاخص نفت امریکاست، ۴۲.۴۷ دلار در بشکه بود. اما زمانی که فاز اول توافق تجاری تنظیم شد، هر بشکه نفت خام به طور میانگین ۶۳ دلار قیمت داشت. ضمن آنکه در ماه‌های اخیر بویژه در ماه آوریل، قیمت‌ها در بازار جهانی نفت خام سقوط کرد و به ارقام منفی ۴۰ دلار برای شاخص WTI نیز رسید.

البته افزایش نسبی قیمت‌های کنونی نسبت به ماه آوریل تماماً به تقاضا برای نفت مربوط نمی‌شود و بخش عمده آن به خاطر کاهش تولید اوپک پلاس به میزان تاریخی ۹.۷ میلیون بشکه در روز طی ۳ ماه مه، ژوئن و جولای و رصد مداوم بازار و وضعیت تولید اعضا برای حفظ پایبندی به این طرح بود. حتی روز گذشته اوپک پلاس برای بررسی روند بازار نفت و میزان پایبندی اعضا به کاهش ۷.۷ میلیون بشکه‌ای ماه جاری از طریق وبینار پرداخت.

با این حال قیمت‌های پایین نفت که برای سال آینده میلادی نیز در محدوده ۵۰ دلار تخمین زده می‌شود، اجرای فاز اول توافق پکن و واشنگتن را که در پی جنگ تعرفه‌ای میان دو کشور رقم خورد، سخت کرده است. امریکا از انرژی برای اعمال فشار بر کشورهای جهان استفاده می‌کند اما به نظر می‌رسد که تغییرات مهی در کانون ژئوپلیتیک جهان در حال رخ دادن است و شاید به‌زودی چین قدرت برتر جهان در زمینه اقتصاد شود.

■ اواسط قرن، چین از امریکا پیشی می‌گیرد

اگرچه امریکا با ابزار نفت و گاز بر جهان می‌تازد اما نباید انکار کرد که چین، اقتصاد دنیا را فلج کرده است.

فریدون برکشلی، رئیس گروه مطالعات انرژی وین با اشاره به اینکه چین کارخانه جهان شده است، می‌گوید: «در عین حال چین نرخ یوان را پایین نگاه داشته است تا خرید کالا از چین برای امریکا صرف داشته باشد. ضمن آنکه همین‌ها را با سرمایه گذاری‌های امریکا تولید کرده است. این اختلاف همیشه برای امریکا مشکل ساز بوده و به دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ، قبل و بعد از آن مربوط نمی‌شود. به نوعی اقتصاد امریکا، گروگان چین است و امریکا هم می‌خواهد با ابزارهایی مانند نفت در این میدان ظاهر شود.»

او در گفت‌وگو با «ایران» با اشاره به اینکه احتمالاً در سال‌های ۲۰۴۰-۲۰۵۰ میلادی چین اقتصاد برتر جهان خواهد شد، توضیح می‌دهد: «اواسط قرن چین از امریکا پیشی می‌گیرد. اما امریکا، هنوز قدرت نظامی اول باقی خواهد ماند. چین فقط یک پایگاه نظامی در خارج دارد و امریکا ۷۰۰ پایگاه. اما فراموش نکنیم که اگرچه چین خیلی پیشرفت کرده، ولی در عین حال، جمعیت زیر خط فقر چین ۳۰۰ میلیون نفر است (آمار رسمی دولت چین). این یعنی تقریباً به اندازه تمام جمعیت امریکا، چینی‌ها زیر خط فقر زندگی می‌کنند و این چندان خوشایند نیست.»

برکشلی می‌گوید که جا به جایی‌های مهمی در کانون‌های ژئو پلیتیک جهان در حال شکل‌گیری یا دگردیسی است و آینده جهان آسیایی است. به طوری که قرن ۱۹، قرن اروپا و انگلیس بود قرن ۲۰، قرن امریکا، قرن ۲۱، قرن آسیاست. همه علائم و شواهد، همین مسیر را نشان می‌دهد

او ادامه می‌دهد: «الان ۷۳ درصد تجارت امریکا با قاره امریکاست. البته توجه کنیم که تمام آسیا، چین نیست. ژاپن، هند، آسه آن، خاورمیانه، ایران، آسیای میانه و حتی ترکیه و بلکه روسیه که زمانی با تمام قوا تلاش می‌کردند، خود را اروپایی‌تر جلوه دهند، حالا با تمام قوا تلاش می‌کنند که آسیایی باشند. بزرگترین تولیدکنندگان و بزرگترین مصرف‌کنندگان انرژی دنیا، آسیایی‌اند. از این روست که معتقدم قرن ۲۱ قرن آسیاست، اما بدان معنا نیست که رقابت‌های میان قاره‌ای نخواهد بود.»

بر این مبنا، کرونا احتمال قوی توافق تجاری امریکا و چین را تحت تأثیر خود قرار خواهد داد. چراکه حتی اگر چین هم بخواهد، اجرای فاز اول آن تا مدت‌ها ممکن نخواهد بود. اما در بلند مدت احتمالاً این چین است که برای اقتصاد جهان قدرتنمایی می‌کند و شرط می‌گذارد. باید منتظر ماند و دید که آیا ۲۰ تا ۳۰ سال دیگر آنچه امروز پکن دنبال می‌کند، محقق خواهد شد؟

یادداشت

زندگی صنعت نفت در دستان شرکت‌های ایرانی

سیدمهدی‌حسینی
کارشناس صنعت نفت

مدتی است که وزارت نفت و زیرمجموعه‌های آن عقد قرارداد با پیمانکاران و شرکت‌های ایرانی را با جدیت بیشتری دنبال می‌کنند و در روزهای اخیر نیز شاهد آن بودیم که ۱۳ قرارداد طرح نگهداشت و افزایش تولید نفت بین دو شرکت نفت فلات قاره ایران و ملی مناطق نفت‌خیز جنوب (کارفرما) با ۱۴ شرکت ایرانی (پیمانکار) امضا شد. قراردادهایی که با افزایش تولید و ضریب بازیافت در میادین مربوطه تقریباً ۱۸۵ هزار بشکه به ظرفیت تولید نفت کشور می‌افزاید.

البته در گذشته نیز شرکت‌هایی مانند شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب طرح‌ها و پروژه‌های نگهداشت تولید را اجرایی می‌کردند و شاید از این نظر موضوع جدیدی نباشد اما با صرف نظر از تمام مسائل، حواشی وکم و کاست‌هایی که ممکن است پیمانکاران ایرانی داشته باشند، چند موضوع مهم را در دل خود دارد.

نخست آنکه افزایش ضریب بازیافت نفت خام یکی از مسائل مهم صنعت نفت است که اهمیت آن کمتر از اکتشافات جدید نیست. اگر پروژه‌هایی که شرکت ملی نفت از طریق زیرمجموعه‌های خود دنبال می‌کند به افزایش ضریب بازیافت بینجامد، یک اتفاق مهم در صنعت نفت رقم خواهد خورد. درآمدی که صنعت نفت می‌تواند از افزایش تنها یک درصد ضریب بازیافت بالاتر به دست آورد، از هزینه آن بیشتر خواهد بود. به این ترتیب که یک درصد افزایش ضریب بازیافت بیش از ۷ میلیارد بشکه نفت به منابع کشور اضافه می‌کند که بدون اکتشاف جدید، حدود ۳۰۰ میلیارد دلار به ثروت ایران می‌افزاید. به عبارتی، در رابطه بین هزینه و درآمد به نفع درآمد عمل خواهد شد.

متوسط ضریب بازیافت در ایران حدود ۲۴ درصد عنوان می‌شود و هر یک درصد افزایش ضریب بازیافت مخازن نفتی ایران می‌تواند به درآمدهای جدید بینجامد. این درحالی است که کشور ما یکی از پایین‌ترین ضرایب بازیافت به نسبت کشورهای همسایه را دارد و این رقم در همسایگان نفتی ایران به ۵۰ درصد هم می‌رسد. ضمن آنکه اجرا نشدن پروژه‌های نگهداشت و ازدیاد برداشت، ممکن است با کاهش تولید در میادین قدیمی همراه باشد و این موضوع روی توان تولید نفت ایران اثرگذار است.

مزیت دوم این طرح‌ها که امیدواریم مطابق برنامه‌ها جلو برود و به نتیجه برسد، افزایش ظرفیت تولید نفت کشور است. به این ترتیب که ایران می‌تواند در اولین فرصت با قدرت بیشتری در بازار جهانی نفت خام اقدام به چانه‌زنی برای احیای بازار خود کند.

اما در این راستا باید چند نکته را مد نظر قرار داد. مسأله اول، تأمین مالی است که در شرایط کنونی اقتصاد کشور با گرفتاری‌هایی مواجه است و گلوگاه اصلی اجرای طرح‌ها به شمار می‌رود. سهم ۱۴.۵ درصد صنعت نفت از درآمدهای نفتی به خاطر تحریم‌ها نحیف شده و صندوق توسعه ملی نیز منابع فراوانی برای کمک به تأمین مالی این پروژه‌ها ندارد.

به نظر می‌رسد که در تمام دنیا تأمین مالی به درآمدهای آتی وابسته است و ایران نیز باید از این روش استفاده کند. با تمام اختلافات پیش آمده در روزهای اخیر درباره تأمین مالی از طریق بورس و فروش نفت از این کانال، این یک روش تأمین مالی متداول در تمام جهان به شمار می‌رود؛ اما این مسأله که هزینه‌ها به زمان کسب درآمد انتقال داده شود، در کشور ما جا نیفتاده است.

اگر صنعت نفت این راه حل را انتخاب و برای تمام پروژه‌ها استفاده کند، اتفاق بسیار خوبی افتاده است و از سویی نیز منجر به افزایش ریکاوری و بهره‌وری در میادین نفتی می‌شود.

مسأله دوم تکنولوژی است که احتمالاً شرکت‌های نفتی ایرانی از تکنولوژی‌های سابق در پروژه‌ها استفاده خواهند کرد. در ایران اغلب روش‌ها به صورت سنتی است و ایده‌آل جهانی یا همان حرکت روی مرزهای دانش و فناوری نیست. لذا علاوه بر تأمین مالی تأمین تکنولوژی پروژه‌های نفتی ریسکی است که در این پروژه‌ها متوجه صنعت است.

شرکت‌های نفتی برتر جهان می‌دانند که چگونه از این ریسک‌ها پول بسازند؛ اما این توان در شرکت‌های ایرانی کمتر دیده می‌شود. با این حال، در شرایط کنونی و تحت فشار تحریم‌ها، چاره ای جز این نیست. وقتی شرکت‌های صاحب تکنولوژی به ایران نمی‌آیند، می‌توان گفت که سپردن کار به شرکت‌های ایرانی برای سرپا نگه داشتن صنعت، کار بسیار خوبی است و امیدواریم که مشکلات نیز حل شود و کارفرمایان نیز با پیمانکاران به گونه‌ای رفتار کنند که روند اجرای پروژه به جای کند شدن، تسریع شود. همان طور که در تمام جهان سخت‌ترین مرحله، مذاکرات و امضای قرارداد است و پس از آن کارفرمایان تنها حمایت از پیمانکاران و نظارت بر عملکرد آنها را در دستور کار قرار می‌دهند.

پتروشیمی

افزایش تنوع سبد پتروشیمی کشور در سال جهش تولید

مدیرعامل پتروشیمی کارون با اشاره به تولید گرید جدید پلیمری و افزایش تنوع در سبد پتروشیمی کشور، گفت: با تولید این محصول، کشور از واردات پنج هزار تن محصول پتروشیمی بی‌نیاز خواهد شد. علیرضا صدیقی زاده دیروز در نشستی خبری همزمان با رونمایی از تولید گرید KLM۱۰۰ این پتروشیمی و تولید یک محصول جدید پلیمری در صنعت پتروشیمی ایران از برنامه‌ریزی برای آغاز تولید تجاری یک محصول جدید پلیمری با نام تجاری LMDI B خبر داد و اعلام کرد: تنوع تولید محصولات این زنجیره «ایزوسیانات» کشور تا پایان سال جاری دو برابر خواهد شد. وی با اشاره به برنامه متنوع سازی سبد تولید محصولات شرکت‌های پتروشیمی، گفت: بر این اساس، در سال «جهش تولید» برای نخستین بار در ایران و منطقه خاورمیانه، تولید تجاری گرید جدید محصولات زنجیره ایزوسیانات در پتروشیمی آغاز می‌شود.

مدیرعامل شرکت پتروشیمی کارون با اعلام اینکه گرید جدید LMDI B آماده تولید تجاری شده و با تولید این محصول پلیمری کشور از واردات آن بی نیاز خواهد شد، تصریح کرد: وجود این گرید خاص در تولید انواع «پری‌پلیمرهای پایه اتری و استری» از جمله پری‌پلیمرهای مورد نیاز زیره کفش و فوم‌های HR دارای کاربردهای متعدد و متنوعی بوده و با تولید این گرید برای نخستین بار در خاورمیانه، زنجیره ارزش پری‌پلیمرها در صنایع پتروشیمی ایران تکمیل شد.وی با تأکید بر اینکه این محصول جدید دارای کاربردهای متعدد و متنوعی در تولید زیره کفش، کفپوش‌ها، چسب‌ها و سیلانت‌ها، الاستومرها، پوشش‌ها، سپر خودرو، تایرها، کالاهای تفریحی، کالاهای مکانیکی و... است، اظهار داشت: این محصول به روش مهندسی معکوس و با توان متخصصان و دانشمندان جوان پتروشیمی کارون تولید و بزودی در مراسمی به صورت رسمی از آن رونمایی خواهد شد.

صدیقی زاده با بیان اینکه پتروشیمی کارون از توان و ظرفیت تولید سالانه پنج هزار تن از این محصول پلیمری برخوردار است، بیان کرد: در شرایط فعلی امکان تولید ۹ محصول در پتروشیمی کارون فراهم است که پیش بینی می‌شود تا پایان سال جهش تولید، تعداد محصولات تولیدی این شرکت به ۱۷ محصول افزایش یابد.مدیرعامل شرکت پتروشیمی کارون با یادآوری اینکه پتانسیل تولید ۳۵ محصول در این شرکت پتروشیمی وجود دارد، خاطرنشان کرد: محصولات جدید با مطالعه و ارزیابی دقیق وضعیت عرضه و تقاضا در بازارهای داخلی، منطقه‌ای و جهانی به تولید تجاری خواهد رسید. /**ایرنا**